

Toronto Torah

Beit Midrash Zichron Dov

Parshat Tetzaveh

Adar I 8, 5771/Feb 12, 2011

Vol.2 Num. 24

Stepping up to Leadership

R' Azarya Berzon

THE CHIEF ARCHITECT in the construction of the *Mishkan* in the desert was a brilliant young artist by the name of Bezalel. We are told in *Parshat Tetzaveh*, "**See**, I have called by the name: Bezalel son of Uri, son of Hur, of the tribe of Yehuda; I have filled him with a G-dly spirit, with wisdom, insight, and knowledge, and with every craft to weave designs, to work with gold, silver, and copper." (Shemot 31:2-4).

The *Meforshim* on the Torah were perplexed by the addition of the word **see**. It would seem that the sentence would have been complete without that word. The following explanation was offered by HaRav Moshe Feinstein *zatzal*. He said that this word teaches that when a person is blessed by the Almighty with special talents and abilities, he should not waste them or put them to selfish ends, but should employ them in the service of G-d and his fellow man. When Hashem commanded Moshe Rabbeinu to build the *Mishkan* as a meeting place for the Jewish people and their Creator, and outlined the intricate designs and rare fabrics and materials that had to be used, the challenge was to find the right person to formulate the plans,

design the sketches and supervise the work. Hashem said to Moshe, who repeated the words to the people, "**See!** There is Bezalel who is qualified to perform this task to perfection. He is endowed with the gifts of brilliance and genius. Get him to undertake this effort, and success is assured." The extra word, Rav Feinstein maintains, teaches that the learning of a scholar, the wisdom of the sage, the qualities of leadership of an individual, are special gifts of G-d that must not be permitted to go to waste, but must be used by the recipient of these blessings, *letovat haklal*, for the good and welfare of the community.

This thought is stated clearly and succinctly in the verse. "And He put in his (Bezalel's) heart that he may teach ..." (Shemot 35:34). The Torah stresses the idea that a human being is a messenger and a tool of the Eternal One; that his talents and personal charms do not belong to him alone, but were given him to be shared with others.

Before reciting the *Shma* each morning we repeat the moving prayer *Ahavah Rabbah*, in which we plead, "Give understanding and discernment in our hearts that we may hearken to all the words of Thy Torah, *lilmod ulelamed*, to

learn and to teach ..." It is not sufficient to learn ourselves. The Torah insists that we share our knowledge with others.

Unfortunately, numerous people are either unaware of their special skills or are willing to let them go to waste. *Chazal* in the *Mishnah*, after complimenting those who complied with the aforementioned duty, criticized severely a number of talented people of their day for refusing to transmit their special knowledge and skill to others. "The following are mentioned for derision: the family of Gormo who did not want to teach how to make the show-bread; the family of Antinas who did not teach how to make the incense; Hagoras, son of Levi, who knew how to chant and did not want to teach ..." (*Yoma* 38a).

The trouble is when those who are qualified to teach, build and lead, refuse to be involved, and those who are unqualified because of lack of knowledge and deficiency in character, take over. Nature abhors a vacuum not only in the physical but also in the spiritual and intellectual spheres. When the best people do not enter the rabbinical or teaching professions and choose to pursue more lucrative and secure fields of work, then weak men--both in scholarship and dedication-- will take their place and bring lackluster and ruin to their people.

Fortunate is the nation that is blessed with gifted sons and daughters who know what they are qualified to do, and are willing to dedicate their talents to the service of their people and their Faith. The Jewish community will not remain leaderless if the Bezalels and Aholiavs will do that which they are most qualified to do.

Parshah Questions

David Teller

Answers are provided on the back page.

- What is the meaning and symbolism of "*shemen zayit zach katit lama'or* - pure olive oil, crushed for illumination (27:20)"? (Rashi, Berachot 57a, Horayot 13b)
- Why does Hashem instruct Moshe to bring Aharon and his sons close to him when appointing them to the *kehunah* (28:1)? (Ibn Ezra, Or HaChaim, Kli Yakar)
- What can we learn from the sound of the bells on the bottom of the *kohen gadol's me'il* (28:35)? (Rashbam)
- For children: Name four garments that the *kohen gadol* wore in addition to the garments of a regular *kohen*. dteller@torontotorah.com

To sponsor a Toronto Torah in memory or in honour of a loved one for \$180, please email sponsorship@torontotorah.com or call 416-781-1777.

התורם הגדול הגיע לשיבה, מיותר לומר באיזה כבוד הוא התקבל שם. לאחר תקופה ארוכה של בנייה, סוף סוף נשלמה העבודה והיכל השיבה עומד על תילו. בחגיגות רבה נחשף הפלאק ובו שמו של התורם.

מה רבה הייתה הבושה כשאשר למחרת טקס חנוכת היכל השיבה התברר כי התורם הגדול גנב כספים מעשרות לקוחותיו, תרומתו לשיבה באה אולי כדי להעלים את עקבותיו, או שמא כדי להשקיט את המצפון. מכל מקום בהיכל השיבה עמד לו השלט החגיגי כלועג לכל העשוקים נפגעי "התורם הגדול". לצערינו, פעמים רבות יהודים שעושים מעשי עוולה חושבים כי המעשר "יכשיר את השרץ" ושקט את מצפונם. האם מותר לקבל את הכסף הגזול כתרומה? האם יש כאן בחינה של "מצווה הבאה בעבירה"?

הגמרא בסוכה דנה במקרה של לולב גזול (כט: - ל). גזול, בשלמא יום טוב ראשון, דכתיב 'לכם' - משלכם, אלא ביום טוב שני אמאי לא? אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה, שנאמר 'וְהַבְּאִתֶּם גְּזוּל וְאֵת הַפֶּסַח וְאֵת הַחֹלֶה' (מלאכי א', יג): 'גזול' דמאי ד'פסח', מה פסח לית ליה תקנתא - אף גזול לית ליה תקנתא, לא שנא לפני יאוש ולא שנא לאחר יאוש. בשלמא לפני יאוש - 'אדם כי יקריב מכס' (ויקרא א', ב) אמר רחמנא, ולא דידיה הוא; אלא לאחר יאוש - הא קנייה ביאוש! אלא לאו, משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה

החיוב של התורה להשתמש בלולב שאינו גזול נלמד עבור היום הראשון כחלק מדין כללי, אך ברור למרא כי האיסור להשתמש בלולב גזול אינו מוגבל ליום הראשון בלבד. ר' שמעון בר יוחאי מחדש מושג "מצווה הבאה בעבירה" והוא מביא אף פסוק המסייע מדיני הבאת קורבן "והבאתם את הגזול...".

נראה לכאורה כי הדבר מוחלט וברור, אי אפשר לקיים מצווה כאשר החפץ שבו או חפצים לקיים את המצווה גזול. לעומת זאת הגמרא לא ע"א מציגה צדדים אחרים

תנו רבנן: סוכה גזולה, והמסכך ברשות הרבים. רבי אליעזר פוסל, וחכמים מכשירין. אמר רב נחמן: מחלוקת בשתוקף את חבירו והוציא מוסכתו. ורבי אליעזר לטעמיה, דאמר: אין אדם יוצא ידי חובתו בסוכתו של חבירו. אי קרקע נגזלת - סוכה גזולה היא, ואי נמי קרקע אינה נגזלת - סוכה שאולה היא. ורבנן לטעמיהו, דאמר: אדם יוצא ידי חובתו בסוכתו של חבירו. וקרקע אינה נגזלת, וסוכה שאולה היא

הראשונים מתדיינים רבות לגבי האופי של דין "מצווה הבאה בעבירה". בעוד שלגבי לולב פוסקים שיש דין של מצוה הבאה בעבירה, הגמרא בדף לא לא מזכירה דין זה בעניין סוכה גזולה ואף להיפך, נראה כי סוכה גזולה מסייעת לקיום המצווה. מהו ההבדל בין שתי המצוות? הירושלמי במסכת שבת (פרק יג ה"ג, דף עב). אמנם לא אומרת את הביטוי במפורש אבל עושה הבחנה בין שתי עברות הנעשות במצה של מצווה, האחת פוסלת אותה ואילו השניה משאירה אותה בכשרותה:

חברייא בעון קומי רבי יוסה לא כן אמר רבי יוחנן בשם ר' שמעון בן יוצדק: מצה גזולה אינו יוצא בה ידי חובתו בפסח. אמר לון תמן גופה עבירה. ברם הכא הוא עבר עבירה. כך אני אומר הוציא מצה מרשות היחיד לרשות הרבים אינו יוצא בה ידי חובתו בפסח!;

ר' יוסה מדגיש את ההבדל בין מצווה הבאה בעבירה שהיא בנוף החפץ (בחפצא) שפוסלת, לעומת עבירה שהיא תלויה במבצע (בגברא) שאינה פוסלת. השיטה הזאת עוזרת להבין את ההבדל בין לולב גזול שהוא עצמו חפצא של עבירה לבין סוכה גזולה שלמעשה אינה נגזלת אלא הגזול הוא מסיג גבול. אבל יש

בעיה בהגדרה זו. הגמרא בפסחים (לה ע"א) אומרת שאדם יוצא ידי חובה במצת דמאי (שספק אם הופרשו ממנה מעשרות), לפי הכלל של הירושלמי, יש בעיה בגוף המצה (בחפצא) ולכאורה אין ראוי להכשיר? הרמב"ן בחידושו (פסחים לה ע"ב) מעלה הצעה להסבר:

רבינו ז"ל שכתב בתחלת המשנה יוצאין בדמאי לא הקפיד עליה וצ"ע משום מצווה הבאה בעבירה ולא מצאתי כן אלא בגזלה, והכי משמע הכא בגמ'.

מצווה הבאה בעבירה הינה דין מיוחד של גזל במאמר הפסוק "כי אני ה'... שונא גזל בעולה" (ישעיהו סא, ח) לקב"ה יש בעיה נקודתית עם גזל ולכן העניין של "מצווה הבאה" קיים רק כאשר העבירה היא גזל. חשוב לציין שהרמב"ן עצמו לא היה מרוצה עם התשובה הזו ועובר לפתרון טכני במקום להגדיר את הדין של מצוה הבאה בעבירה. רבנו דוד בנפיל, תלמיד של הרמב"ן, מבין את הדין אחרת:

אין דין מצווה הבאה בעבירה אלא לעניין קרבן, כעניין שכתוב 'שונא גזל בעולה' (ישעיהו ס"א, ח), שאין קטיגור נעשה סניגור. ודין לולב כדין קרבן, שאף הוא בא להרצות וכעין קרבן הוא.

רבנו דוד שם דגש שונה מרבו, הרמב"ן, בתוך הפסוק "שונא גזל בעולה". בעוד שהרמב"ן שם דגש על המילה "גזל" תלמידו שם את הדגש על "עולה". מטרת הלולב הינה דומה למטרת הקרבן (ע"פ הגמרא במסכת תענית) ולכן זהו דין מיוחד לקרבן ולולב.

עד כה דנו בסוגיא של מצוה הבאה בעבירה כדי לראות האם ראוי שאדם יתן תרומה מתוך כספי גזל. מתוך דברי הרמב"ן אנו לומדים כי גזל נמצא במדרגה משל עצמו ולכן יש מקום לומר שיש פסול בתרומה שכזו. לפי הסבר הירושלמי אולי אפשר לחלק בין הכסף הגזול או חפץ גזול עצמו לבין כסף אחר שנתרם מאדם גזול וקורב לודאי שאיננו אותו הכסף. לפי רבנו דוד, צ"ע האם תרומה להקמת בית מדרש או תשמישי קדושה ככללים בגדר הרצאה (באים לרצות, כמו קרבן). יש עוד דעות בסוגיא אך אלו הן הדעות המתאימות יותר לענייננו.

כאשר אנו מסתכלים על המקדש כמקור לדיני בית הכנסת, אנו רואים איסור של "אתנן זונה". האיסור של הבאת אמצעי התשלום לזונה כקרבן או תרומה לבית המקדש מדגיש לנו דין של מצוה הבאה בעבירה. לכאורה מקור שמתאים לנידון דידן. אך הרמ"א בהלכות בית הכנסת (שו"ע או"ח סי' קנ"ג,

סעי' כא) מסייג את הדין. הגה: אסור לעשות מאתנן זונה או מחיר כלב (דברים כג, יט) דבר של מצוה, כגון בהכ"נ או ס"י; ודוקא מהאתנן עצמה, אבל אם נתנו לה מעות באתנן, מותר לקנות בהן דבר מצוה.

אנו רואים כי הרמ"א פוסק כי גם אם החפץ עצמו אסור הרי שכסף הוא סיפור אחר לגמרי, כסף איננו נחשב כחפץ ועל כן אין בעיה להביאו כנדבה לבית הכנסת, גם אם הושג בדרכים מפוקפקות (ובודאי שמדובר באותן מטבעות וכל שכן אם אילו אינן אותן מטבעות).

לגבי קבלת צדקה מגזולן יש לנו תשובה מהנודע ביהודה (מהדורה תנינא יו"ד, קנח)

מכתבו קבלתי. וע"ד השאלה אשר שאל אשתקד אשה שידעת שבעלה מקמץ בנתינת צדקה ואינו נותן לפי ערכו והיא נו"נ תוך הבית והיא מחלקת צדקות לפי העושר ויודעת שבעלה מקפיד אם מותר לקבל ממנה: יפה הורה מעלתו ח"ו לקבל ממנה והוא גזל גמור... וזה שחלק עליו והורה להתיר מחזיקי ידי עוברי עבירה וכל דבריו אינם ראויים להשיב על דברי בטלה כאלה.

הנודע ביהודה אומר שיש איסור לקבל צדקה מגזולן, אפילו בנסיבות שבהן היה ראוי להוציא את הכסף מאותו אדם, כיוון שבית דין יכולים לכפות על הצדקה, ובכל זאת יש איסור לחזק ידי עוברי עבירה, אפילו למטרות צדקה. מדבריו ניכר שלא זו בלבד שאסור לתורם להשתמש בכסף גזול אלא יש איסור אף על גבאי הצדקה לקבל כסף שכזה.

אך האם תמיד יש איסור לתת כסף גזול לצדקה? חז"ל (ב"ק דף קח ע"ב) מנחים אותנו שבמקרה של גזל שאין למי להשיבו (כגון שאינו יודע ממי גזל וכדו') יש לתרום את הכסף לצדקה. ר' משה פיינשטיין נדרש לשאלה ומוסיף על כך בתשובה (חו"מ חלק א סי' פח)

אבל פשוט שליתן בחשאי שלא ידעו להחזיק לך טובה ולכבדך בזה שיחשבו שנדבת עתה תצא ידי חובתך אבל אם תתן באופן שיחשבו שנדבת עתה ויחזיקו לך טובה ויכבדוך בשביל זה לא תצא ידי חובת השבת הגזולה.

כלומר, כאשר התרומה ניתנת בצורה שבה לא יחזיקו טובה לתורם, וחז"ל אף אומרים שיש להודיע שזהו גזילה שלא יכול להשיבה לבעליה, והתרומה היא מתוך תשובה אז יכולים גבאי הצדקה לקבל את התרומה.

613 Mitzvot: Mitzvah 81 Equal Justice for All

Mitzvah 81 instructs a judge to ignore his own opinion regarding the character of litigants; even if a judge knows that a litigant is less than pious in his religious observance, he is warned to look only at the merits of the case before him. This lesson is learned from the Torah's admonition, "Do not slant the judgment of a pauper in his quarrel," which is understood to refer to a person who is spiritually needy.

The Minchat Chinuch notes that this means one may not suspect the honesty of a litigant's claim on the basis of his general dishonesty. Although we do have precedent for disqualifying judges and witnesses based upon their known dishonesty (cf Mishnah Bechorot 4:7-10), each claim lodged by a litigant must be investigated and judged on its own merits.

torczyner@torontotorah.com

Ha'Am V'Ha'Aretz

R' Moshe Feinstein

R' Mordechai Torczyner

Rabbi Moshe Feinstein was born in the city of Uzda, near Minsk, Belarus, on the 7th of Adar in the year 5655/1895. He was born into a rabbinic family, descendants of Rabbi Yom Tov Lipman Heller. Rabbi Feinstein studied in several yeshivot before becoming rabbi of Luban, where he served for sixteen years. During his time in Luban, Rabbi Feinstein wrote prolifically, sending responsa to communities far and wide and to the Torah giants of the day. He also led his community despite the crushing persecution of the Communist regime.

Rabbi Feinstein fled the Soviet regime in 1936, barely escaping a pogrom in which his home was destroyed. Along with his wife Sima and three of their children (another having died of whooping cough), Rabbi Feinstein came to New York, where he became rosh yeshiva of Mesivta Tiferet Yerushalayim in Manhattan's Lower East Side. Rabbi Feinstein was already known for his erudition and analytic skill, and on American shores his reputation only grew.

Recognized across the broad spectrum of Orthodoxy as the generation's leading posek (halachic authority), Rabbi Feinstein was consulted on every major issue of his day. Among his most widely circulated responsa and public letters on popular issues were his positions on the role of Jews in a non-Jewish society (such as vis-à-vis holiday celebrations and political involvement), on the status of Reform and Conservative approaches to Judaism, and on the evolving roles of women in the Jewish community.

Communal organizations sought out Rabbi Feinstein for leadership roles. He served as president of the Union of Orthodox Rabbis of the United States and Canada, and he chaired the Moetzes Gedolei haTorah of Agudath Israel of America for the last quarter-century of his life.

Rabbi Yosef Dov haLevi Soloveitchik and Rabbi Feinstein were first cousins, once removed, and they spoke frequently. Rabbi Feinstein wrote a warm approbation for *Kvod haRav*, the sefer published in honor of Rav Soloveitchik's eightieth birthday.

Rabbi Feinstein passed away on Taanit Esther, 5746/1986, but his halachic legacy lives on. First, his sons Rav Dovid Feinstein and Rav Reuven Feinstein, as well as his son-in-law Rav Dr. Moshe Tendler, are recognized as halachic authorities of the first order. Second, his volumes of published responsa (*Igrot Moshe*), as well as his commentaries to

Torah in Translation

Watches and Fans on Shabbat

Igrot Moshe Orach Chaim 3:49

Regarding an electric watch, as well as a fan connected by a long wire to an electrical power source, and the question of whether one may move it on Shabbat in such a way that there is no concern lest their connections to the electrical power source be separated.

There is great reason to prohibit moving these items for purposes other than their own sake, or for use of their locations. The power which generates their activity is the product of a prohibition because it comes from the electrical connection, even though there is no inherent prohibition in indicating the time or moving a fan blade in order to generate wind.

However, one may move them for their own sake, or for use of their locations, because they are *kelim* [implements]. A watch is a *keli*, as is explicit in Kelim 12:4 [regarding a sundial]. A fan, too, is a *keli*, for they use it [the watch] to know the time, and [the fan] to cool the house. *Kelim* which are used for prohibited purposes may be moved for their own sake or for use of their locations even when the task they perform is actually prohibited, as in the case of a goldsmith's or blacksmith's hammer (Shulchan Aruch Orach Chaim 308:3). This permission would certainly apply for these *kelim*, whose actual task is not prohibited but is only performed via a prohibition.

Even according to those who prohibit moving a lamp which was kindled before Shabbat even where the movement would be for its own sake or for use of its location (Shulchan Aruch Orach Chaim 279:2), that prohibition would not be relevant here. In this case, it is impossible to separate the fan and lamp from their electrical components [and so these implements are not considered bases for separate, prohibited entities, as opposed to lamps which are deemed bases for the flames which they support].

Talmud (*Dibrot Moshe*) and Chumash (*Darash Moshe*) are studied around the world. To this day, resolution of major issues like determining the moment of death and engaging in artificial insemination hinges upon how his writings are parsed.

mtorczyner@torontotorah.com

Beit HaShitah

Kibbutz Beit HaShitah is located at the foot of the Gilboa Mountain in the eastern Jezreel Valley. The Book of Shoftim (Judges) recounts how Gideon tested the loyalty of his fighters by bringing them to the Ma'ayan Harod Springs at the base of Har Gilboa. After proving their loyalty, the army went to war with, and defeated, the Midianites, as the Navi records: "They blew the 300 trumpets... and the army fled as far as Beit HaShitah" (Judges 6:22).

The name of the kibbutz refers to the acacia tree, known as *eitz shitah* in the Torah, from which the mishkan and many of its vessels were made.

Kibbutz Beit HaShitah was founded in 1928, twenty years before the establishment of the State of Israel, by members of the pioneering youth movement. The collective spirit of these early pioneers, who came primarily from Haifa and Jerusalem, resulted in the rapid development of an important agricultural sector in Israel.

For more than half a century, Beit HaShitah has proven to be a dynamic community, constantly developing along with the State itself and consistently providing for the nation's defensive and developmental needs.

The population of the kibbutz is over 1300 people, including 600 members, 400 children, and a varying number of volunteer workers, residents, new immigrants and participants in long-term youth programs, specifically "The American Class", a year-long program for 10th, 11th, and 12th grade students from outside of Israel.

The agricultural sector of the kibbutz, one of the best in Israel, grows a wide-variety of field crops on over 2000 acres of land. Their products include wheat, oats, safflower, sunflower seeds, cotton, tomatoes, silver-skin onions, beans, chickpeas and watermelons. There are also 300 acres of land dedicated to several varieties of grapefruit: yellow and pink, as well as minneola and pomela.

Beit HaShitah is located in the lush agricultural heartland of the Jezreel Valley, almost midway between Afula and Beit She'an, on the north side of Mt. Gilboa. This region is home to sites of ancient and modern Jewish history, and the biblical site Ma'ayan Harod (Shoftim 7:1). To the north one can see beautiful Mt. Tabor, and to the east lies the modern city of Afula as well as the ancient synagogue at kibbutz Beit Alfa.

The book *Kibbutz Makom*, an English book describing the nature of a kibbutz society, used Beit HaShitah as its primary basis.

What is the meaning and symbolism of “shemen zayit zach katit la’maor – pure olive oil, crushed for illumination”?

- **Rashi** The oil was to be clear, without any visible particles or sediment. To accomplish this, the olives were to be crushed, and not ground in a mill.
- The gemara in **Berachot 57a** explains that one who sees pure oil in a dream should anticipate seeing the light of Torah, based on our pasuk. The olive oil in the mishkan was used to light the menorah - the continual light in the mishkan – and so the Torah bestows spiritual light upon those who are involved in it.
- The gemara in **Horiyot 13b** lists consumption of olives as one of the five things that can cause one to forget his learning. Rabbi Yochanan says that although eating olives causes someone to forget the Torah that he has learned, consuming olive oil restores that same learning.

Why does Hashem instruct Moshe

to bring Aharon and his sons close to him when appointing them to the kehunah?

- **Ibn Ezra**- Since Moshe originally performed the duties of the kohen, it was appropriate that Aharon and his sons, who were to take over the mantle of kehunah, approach Moshe from the outset.
- **Or HaChaim**- As a result of Moshe’s initial insistence that Aharon lead the Jewish people out of Egypt, Hashem punished Moshe by removing the kehunah from him and bestowing the honour upon his brother Aharon. Moshe would now atone for his error by supporting his brother when the kehunah was transferred, just as Aharon had supported his brother when Moshe had taken over as leader of the Jewish people.
- **Kli Yakar**- Moshe’s prayer after the cheit ha’eigel granted Aharon atonement and allowed him to receive the kehunah. Our pasuk alludes to the idea that it was Moshe who “brought Aharon close,” and he is credited for making Aharon worthy to accept

the kehunah.

What can we learn from the sound of the bells on the bottom of the kohen gadol’s me’il?

- **Rashbam**- The bells would knock against each other, signaling when the kohen gadol was approaching. This was especially relevant on Yom Kippur, when the rest of the Jews were not permitted to be in the ohel moed while the kohen gadol performed the avodah. The bells served as a warning for people to disperse when the kohen gadol drew near.

For children: Name four garments that the kohen gadol wore in addition to the garments of a regular kohen?

- (1) Choshen
- (2) Eiphod
- (3) Me’il
- (4) Tzitz.

In addition, the kohen gadol wore a mitznefet in place of the migba’at worn by a regular kohen.

dteller@torontotorah.com

Schedule for the Week of February 12, 8 Adar I

Shabbat, February 12

7:45AM R’ Azarya Berzon, Ramban: Parshat Yitro, Or Chaim
10:15AM R’ Azarya Berzon, The Month of Shvat in Halacha and Hashkafa, Clanton Park

One Hour Before Mincha: R’ Azarya Berzon, Kiddushin 9b, Mizrahi Bayit

7:00PM Parent/Child Learning, Shaarei Shomayim

Sunday, February 13

9:15AM Itamar Zolberg: Parshah & Issues b’Ivrit, Zichron Yisrael

7:30PM R’ Azarya Berzon, Masechet Megila 3b: Which Comes First, Megilla or Burying the Dead?, Shaarei Shomayim

8:30PM R’ Azarya Berzon, Masechet Kiddushin: The Third Method of Marrying a Woman, Shaarei Shomayim

Monday, February 14

12:10PM Russell Levy, Masechet Pesachim (advanced), Wolfond Center *Lunch served*

6:00 PM R’ Mordechai Torczyner, History of Jewish Publishing, 4 of 4, MNJCC; \$20 for series

7:30 PM R’ Meir Lipschitz: The Thought of R’ Shlomo Aviner, 37 Fraserwood, Apt 4, *Women*

7:30 PM David Teller: Ramban: Introduction to Perek Cheilek #1: Purpose of Judaism, KST

8:30PM R’ Azarya Berzon, Ramban: Lo Tachmod, Clanton Park

8:45PM R’ Meir Lipschitz: Gemara Beitzah Chaburah, Shaarei Shomayim

9:20PM R’ Azarya Berzon, Ramban: Insights into Parshat Yitro, G-d’s and the People of Israel, 12 Midvale Road

Tuesday, February 15

1:30PM R’ Mordechai Torczyner: Yonah, at Shaarei Shomayim, with Mekorot: The Anger of Yonah

7:30PM R’ Azarya Berzon: Tools for Brisk: Din Klali or Din Misuyam, BAYT Thornhill

8:00PM David Zirkind: Interactive Parshah Discussion, Westmount Learning Centre

8:30PM R’ Mordechai Torczyner: Minchat Chinuch at Clanton Park: Is Matzah Bread?

8:30PM R’ Azarya Berzon: Moral Dilemmas in Monetary Issues, BAYT Thornhill

Wednesday, February 16

9:15AM R’ Mordechai Torczyner: Hosheia, 239 Franklin *Women, Babysitting provided: Jews and Figs*

7:15PM R’ Azarya Berzon, Week’s Shiur Highlights, Clanton Park

8:30PM Russell Levy: Napoleon’s Sanhedrin 3/3, Shaarei Shomayim

8:30PM R’ Azarya Berzon: Masechet Kiddushin 42b “Ein Shliach LeDvar Aveira”, Shomrei Shabbos Chevra Mishnayos

Thursday, February 17

8:00PM R’ Netanel Javasky: Landmark Halachic Responsa, Bnai Torah *Not meeting this week*

8:30PM R’ Azarya Berzon: The Asseret HaDibrot in Halacha & Hashkafa, Clanton Park

10:00PM R’ Azarya Berzon: Rambam Hilchot Talmud Torah, Clanton Park

Monday -Friday 6 AM R’ Mordechai Torczyner Daf Yomi at BAYT